

Praktické případy.

I při vypočítávání časových oddílů na léta stanovených dlužno držeti se předpisu § 902. ob. z. obč. a nikoliv kalendáře.

Majitelé usedlosti č. 20 v N. povolili vyjádřením ze dne 1. dubna 1870 majitelům usedlosti č. 19 tamtéž, aby na dobu 9 let, t. j. do 1. dubna 1879 kůlnu na dříví na dvorku k č. 20. patřícím si vystavěli; majitelé usedlosti č. 19 se pro sebe i své nástupce zavázali, že tuto kůlnu na žádost majitelů usedlosti č. 20 po tomto čase odklidí.

Kůlna stojí tam doposud a nynější majitelé usedlosti č. 19 vyzvání nynější vlastnice usedlosti č. 20, aby kůlnu odstranili, vyhověti nechtějí.

Podala tudíž na ně dne 31. března 1909 žalobu negatorní, kterouž první soudce zamítl z důvodu promlčení.

Soud odvolací (Brno) na odvolání žalobkyně naříkaný rozsudek zrušil a okresnímu soudu nařídil, aby, nepřihlížeje dále k námitce promlčení žalovanými učiněné spor tento projednal a ve věci samé rozhodl.

D ů v o d y :

První soudce zabýval se prozatím jen námitkou žalovaných, že žaloba jest promlčena a vyhověl námitce této, maje za to, že i 30letou dobu promlčecí dlužno počítati nikoliv dle kalendáře, nýbrž dle ustanovení § 902. ob. z. obč., takže vzhledem na 7 přestupných roků do lhůty této spadajících v tomto konkrétním případě, v němž lhůta promlčecí běžeti začala 1. dubna 1879, žaloba teprve dne 31. března 1909 podaná jeví se již promlčenou.

Leč tento názor jest právně mylným.

Neboť § 902. ob. z. obč. neustanovuje, že před zákonem má rok pouze 365 dní, což ustanoviti nemůže, jelikož přičilo by se to zákonům přírodním, dle nichž máme též roky přestupné o 366 dnech, nýbrž praví se v §u tom pouze, že již počet 365 dnů pokládá se za plný rok bez ohledu na to, že jsou též roky o 366 dnech.

Pravidlo § 902. ob. zák. obč. hodí se jen na případ, kde jde pouze o j e d e n rok (»ein Jahr«), nikoliv ale na případ, kde jde o dlouhou řadu let a kde tudíž jest nezbytno, přibírat i a respektovati též roky přestupné.

Tak počítá se nejen v obecném životě, nýbrž i v praxi soudní, civilní i trestní dle kalendáře a nikoliv dle § 902. ob. zák. obč.

Zajisté dle § 21. ob. z. obč. ten, kdo se narodil 1. ledna 1850, nabyl fysické zletilosti teprve 1. ledna 1874 a nikoliv již o 6 dní dříve a před soudem trestním by za nedospělého dle § 2. lit. d) tr. z. rovněž považován býval až do 1. ledna 1864. Vzhledem k obecné zvyklosti, počítati delší periodu let dle kalendáře, byl by zákonodárce

v § 902. ob. z. obč. jistě výslovně nařídil, že i taková perioda má se počítati dle dnů (365) a nikoliv dle kalendáře, kdyby to byl skutečně tak zamýšlel, poněvadž přece počítání let dle kalendáře jest jednodušší a přirozenější.

Při počítání na měsíce, ku př. pro zjištění otcovství dle § 163. ob. z. obč., jest metoda § 902. ob. z. obč. spravedlivou a proto i odůvodněnou, jak to též nejvyšší soud v četných svých rozhodnutích v odvolacím sdělení citovaných projevil. Pro počítání let však v rozhodnutí z 5. března 1862 č. 970 prohlásil metodu kalendářní za jedině správnou.

Důvodnému odvolání bylo tudíž vyhověti a naříkaný rozsudek, jenž meritální stránkou rozeprě této vůbec se nezabýval a pro jejíž rozřešení stolicí odvolací spisy vůbec žádného substrátu neposkytují, zrušiti a stolicí první pokračování v rozeprě naříditi.

Na dovolací stížnost nejvyšší soud usnesení soudu odvolacího zrušil a soudu tomuto uložil, aby nepřihlížeje dále k důvodu, z něhož byl rozsudek zrušil, opětně o odvolání rozhodl.

Odůvodnění:

Lhůty stanovené v 4. hlavě 3. dílu občanského zákonníka pro vydržení a promlčení dlužno čítati na podkladě předpisu § 902. ob. z. obč., stanovícího, že podle zákona platí za rok 365 dnů.

Z toho plyne, že dny přestupné, spadající do doby zákonné lhůty promlčecí resp. vydržecí, stanovené 30 lety, sluší spolupočítati, takže lhůta taková uplývá o tolik dnů dříve, kolik dnů přestupných v ni spadalo. Na tomto právním náhledu spočívající rozhodnutí soudu prvního odpovídá zákonu a poněvadž soudem odvolacím vyslovené mínění, že ku dnům přestupným při vypočítávání časových oddílů na léta stanovených nesluší přihlížeti, nemá opory v žádném ustanovení zákonném, dlužno stížnost žalovaných uznati za odůvodněnou; poněvadž pak z důvodů formálních není přípustno rozsudek soudu prvního ihned obnoviti, bylo usnesení soudu odvolacího zrušiti a soudu odvolacímu opětně rozhodnutí naříditi. (Rozh. z 7. září 1909, č. j. $\frac{R. 111. 267/9}{1}$.)

J. B.

---

§§ 933., 1153., 1157., 1295., 1489. obč. zák. Škrobárna dodá třetí firmou rolníku brambory na sázení a jest tento smluvně povinen je in natura v době sklizně a nad to celou sklizeň bramborů škrobárně dodatí za určitou cenu dle jednotek váhy. Jaké právní povahy jest tato smlouva? Při vadnosti dodaných bramborů na sázení a špatné proto sklizni: jest nárok rolníkův na náhradu